

stant, & servantur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrociniocommuniti, plurimum desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus, & gratiis proficere vo-

Confirmatio
relatorū de-
cretorum.

Clausula.

§.2. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiti, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo

CLXIX.

Dat. 25 Junii
1686. An. 10.

Conceditur Magno Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani facultas recipiendi eos Franciæ, Alverniæ, & Provinciæ, qui actu hæresim non profiteantur.

De facultatibus Magni Magistri vid. Urb. VIII. Const. ed. 1624., Mar. 29., P. 1. & Const. in ea laudatas. Item aliam Alex. VIII. Const. ed. 1690., Aug. 5., P. 1. ubi agitur de Hospitalis Avario.

Dilecto Filio Moderno, & pro tempore existenti Magno Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum hæresis in Regno Franciæ cura, & studio ipsius Ludovici Regis jam abolita, ac fere omnino extirpata reperitur, & plurimi; qui illa infecti fuerant, Catholice fidei veritatem amplexi sint, speque optima effulgeat fore, ut cæteri quoque, benediciente Domino, ad Sanctæ Romanæ, & universaliæ Ecclesiæ gremium revertantur: Ipse Ludovicus de æterna salute, temporalibusque commodis subditorum suorum Christiana Charitate, Regiaque providentia sollicitus plurimum cupit, illis, ac præsertim nobilibus, suis, suorumque progenitorum errores, & hæreses, post eorum conversionem, non esse impedimento, quo minus in Religione istius Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Christo militare, ac Christianam Religionem, fidemque orthodoxam adversus Infideles, aspirante superni favoris auxilio, tueri, atque propagare, simulque natalium, & meritum suorum prærogativis, congruentibusque eorum virtuti præmiis, & honoribus frui, & gaudere valeant. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Species facti.

Preces Ludovici Regis.

Concessio prædictæ facultatis.

§.1. Nos igitur ad præclara, omnisque humanæ laudis præconium longe supergressa ipsius Ludovici Regis in Ecclesiam Dei, nosque in hanc Sanctam Sedem promerita paternæ dirigentes considerationis intuitum, piaque ejus studia, quantum Nobis ex alto conceditur, adjuvare cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi cum omnibus, & singulis illis, qui intra limites Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ dicti Hospitalis nati ab hæresi ad Catholicæ fidei veritatem, Ecclesiæque Catholicæ unitatem jam conversi sunt, & in futurum convertentur, sive etiam quamvis ab initio Catholici, ex progenitoribus tamen hæreticis nati sint, dummodo tamen in eadem fide, & unitate constantes existant, super præterita, & forsitan adhuc durante eorum respective parentum, Avorum, aliorumque ascendentium, seu majorum hæresi, indeque contra eos quomodolibet resultante impedimento quocumque, ita ut illo minime obstante, si nullum aliud eis hujusmodi in hoc canonicum obstet impedimentum, ipsique ad id cæteroqui idonei reperiantur, in Fratres milites de Justitia, ac Capellanos Conventuales, & Servientes Armorum, aliosve cujusvis gradus, & Conditionis Religiosos prædictarum Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ, intra quarum limites respective nati fuerint, servatis alias servandis, recipi, & admitti, & sic recepti omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præminentibus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus alii Fratres milites de Justitia, ac Capellani Conventuales, & Servientes Armorum, aliosve cujusvis gradus, & conditionis Religiosi Linguarum hujusmodi, tam de Jure, usu,

usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet, utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac ad quemcumque effectum, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignum, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respective in omnibus, & per omnia perinde ac si nec ipsi, nec eorum parentes, avi, cæterique ascendentes, seu majores hæresi unquam infecti fuissent, nec ab Ecclesiæ prædictæ unitate unquam recessissent, auctoritate nostra Apostolica opportune dispensandi, eisque concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Clausula.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Hospitalis, & Linguarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die XXV. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXX.

Dat. 2 Junii
1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Ministri Generalis Ord. Fratrum S. Francisci de Observantia a Card. Protectore approbata circa Missionum Seminaria in Hispania, & Indiis Occidentalibus.

Alia Ministri Gen. Decreta pro Indiis Occidental. extant Const. ed. 1683., O. 4. P. 8. de dd. vero Seminariis vide Const. ed. 1686. O. 16. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiæ Catholicæ per universum terrarum Orbem diffuse regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præfidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus ad Christianæ Religionis, fideique Catholicæ propagationem, rectamque Fidelium in Sacra doctrina, & moribus Christianis institutionem, ac etiam Religiosorum Ministrorum in Seminariis ad eum finem institutis, & instituendis pro tempore degentium, felicem directionem, pie prudenterque decreta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Charissimus in Christo Filius nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, &

Theologus, ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Commissarius Generalis, quod dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes literas dilecto pariter filio Antonio Linaz Missionum ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus Præfeto directas diversa decreta, & ordinationes edidit, prout continentur in eisdem patentibus literis, tenoris qui sequitur, videlicet:

In sequenti-
bus patenti-
bus literis
Præfeto Mis-
sionum Occi-
dentalium di-
rectis contin-
entur prædic-
ta Decreta.

§.2. Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus, Sanctæ Inquisitionis qualifactor, ex- Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, & servus &c. Dilectissimo nobis in Christo P. F. Antonio Linaz Missionum nostri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apostolica Præfeto Salutem in Domino sempiternam.

Causa Decre-
torum.

§.3. Cum memoria retineamus B. Franciscum inclytum nostri Ordinis Fundatorem Divina revelatione cognovisse, & suos pro aliorum salute vocatos fuisse, juxta illud, quod ei Ecclesiæ accinit, Sanctus Franciscus quid faciat instructus non sibi soli vivere, sed aliis proficere vult Dei zelo ductus, ac insuper cum attenta mente cogitemus, quod ipse Seraphicus Pater anno a sua conversione undecimo, multis cum periculis iter, ut Soldani præsentiam adiret, serenter aggressus fuit, & quinque observantissimos Fratres ad Miramolimum destinavit, ut ipse Orientis, illi Occidentis Populis salubre Christi prædicantes Evangelium, Mundum quasi totum ad Sanctam Fidem converterent, in qua sollicitudine Ordo noster, ut ex quamplurimis Summorum Pontificum diplomatibus apparet, per observantes Missionarios, a suis primordiis, ad usque præsens tempus mirabiliter effuluit; prædicti muneris in Seraphica nostra Religione conservationi, ac præfati exercitii Missionum laudabili incremento consulere desiderantes, consultationibus necessariis præhabitis mature decrevimus tibi præcipere, prout tenore præsentium cum merito salutaris obedientiæ præcipimus, ut tanquam Commissarius ad infra scripta delegatus, per Provincias in ultramontanis Regnorum, ac Insularum Hispaniæ partibus nostræ obedientiæ subiectas sedulo circumeas, Sanctumque Missionum Ministerium in Civitatibus, locis, & Castellis tibi benevols de consensu ordinariorum exerceas, ac Religiosos, quos in præfatis Provinciis ad Sacrum Missionum exercitium, & conservacionem idoneos repereris, ad illud amplectendum exhortari, monereque cures, & eos, qui Divina inspirante gratia sponte in partes Indiarum ire voluerint charitative recipias, ac ad præfatum laudabile munus nostri nominis destinare sollicitus, eisdemque per suas literas unum ex Seminariis, seu Collegiis in Hispaniæ, atque Indiarum partibus erectis, & erigendis juxta Statuta a Sanctissimo Dño Nostro Innocentio XI. die 7. Maji 1686. approbata, assignare poteris, ipsique in illud ad morandum statim proficisci teneantur. Et ne in tam Sancto opere meritum obedientiæ desit, omnibus, qui, ut præfertur se sponte obtulerint, & sub forma præfata ad aliquod ex Seminariis prædictis fuerint destinati, ad meritum obedientiæ præcipimus, ut præfatum iter, & opus exemplo Discipulorum Christi Domini, juxta prædictorum.

De Missionariis.

toritate, facultatibus, & Superioritate necessaria careant, eos omnibus gratis, facultatibus, Superioritatibus, & privilegiis respective, tibi, sociisque tuis, ac aliis te sequi eligentibus, tenore presentium concessis, æque, ac pariformiter, respective tamen uti, & frui posse, ac debere volumus, & declaramus. Tibi autem in Indiaram Occidentalium rebus, ac necessitatibus experto facultatem facimus, ut ex concionatoribus Missionariis in Provinciis Peruanis existentibus, unum, qui tibi magis idoneus appareat, nomine nostro eligas, qui in prefatis Provinciis Commissario Generali illarum Partium subiectis, predictis erectionibus invigilet, & ibi Commissarius Missionum sit, & appelletur, aliumque existentibus in Provinciis novæ Hispaniæ, ac Philippinarum ad eundem effectum, & cum eodem titulo pro illis partibus, dum ad illas non perveneris, nominare poteris, & si necesse fuerit, quod distinctus ad Provincias Philippinas destinetur, alium pro illis destinare valebis. Predicti autem Missionum Commissarii a te eligendi eadem auctoritate, & superioritate, ac similibus facultatibus, tam pro erectionibus, quam pro exercendis Missionibus, & querendis ad illas Religiosis potiri, & frui poterunt, quibus tuarum tenore uti, frui, ac potiri vales, quæ tibi pro eisdem partibus etiam deservient, & nunquam, nisi per Apostolicam Sedem aliud fuerit determinatum sub ullo pretextu finientur. Eademque duratione prefata auctoritas, superioritas, & facultates P. Francisco Salmezone concessæ durabunt, nisi etiam aliter per eandem S. Sedem fuerit stabilitum. Unicuique autem vestrum precipimus, ut tam pro Seminariis erectis, ac erigendis quam pro exercitio Missionum in Indiaram partibus erigendo idoneos tantum Religiosos admittatis, & quando in easdem partes transire vobis opportunum visum fuerit, illuc tenore presentium vos conferre poteritis. Te vero vel prefato P. Salmezone decedente, aut uno, vel altero in Indias transeunte, & dum Commissarii Missionum, quos in Indiaram Regnis, & Provinciis, ut prefertur, elegeris predictum munus per septennium exercuerint, alii vestro, & illorum loco a Superioribus Generalibus illarum partium respective, qui pro tempore fuerint eligantur, in eorum tamen electione illa forma servari debeat, quæ pro electione cujuslibet Guardiani Seminariorum stabilitur: utque æqualitas honoris a prefato Commissariatu provenientis omnibus Seminariis impartiat, primus Commissarius pro qualibet Provinciarum parte, cui unum supra concessimus a Seminario in illa parte primo creto assumetur: secundus a secundo, & sic de reliquis usque ad ultimum, qui ordo iterum incipiendo semper servetur, nisi aliud Superiori Generali Provinciarum, illius partis, de assensu majoris partis Guardianorum Collegiorum d. Commissariatus, magis expediens pro prosperiori Missionum augmento visum fuerit, unde cuilibet Collegio, seu Seminario unus Commissariatus per Septennium integrum duraturus concedi debet, etiam si primo electus e vita migret, aut servata eadem forma, quæ pro depositione, & privatione Guardianorum in Seminariis observetur, & non aliter, officio privetur, seu ex alio capite inhabilis reddatur, aut ad munus incompatibile, quale erit Guardianatus, & Provincialatus officium aliquando assumatur; in iis enim

casibus alius ejusdem Seminarii Missionarius Concionator juxta primæ electionis formam ad Missionum Commissariatum promoveatur. Commissarii præd. in omnibus sui Commissariatus Collegiis primum locum habeant post Guardianum, & dum intra claustra cujuslibet fuerint eorum Discreti per tempus sui Commissariatus ultra nominatos in Collegiorum Statutis, ut prefertur approbati, legitime erunt, nunquam tamen titulum generalem usurpent, aut Commissarii Generalis Missionum appellari valeant; nec minus ullam jurisdictionem, auctoritatem, aut facultatem, ultra id, quod eis supra concessum manet, uti, aut gaudere præsumant, aut gubernium regulare Collegiorum perturbare audeant: ad soloque Guardianos spectabit Novitios recipere, Fratres ad prædicandum, & audiendas Sacularium Confessiones, locorum Ordinariis præferant, & numerum Missionariorum, aliorumque Fratrum servatis, juxta statuta servandis, augere, vel minuire, quæ omnia a dictis Guardianis fiant, quin forma in dictis statutis a Sancta Sede approbata aliquantulum violetur. Prædicatorum vero, ac Confessariorum, tam Fratrum, quam Monialium, & Secularium prima institutio, necnon Clericorum, seu Choristarum ad Ordines recipiendos destinatio, ad solos Superiores Generales illarum partium, in quibus Seminaria fuerint spectabit: si autem nullum instituant, promoveant, seu destinent, nisi habito prius consilio, & assensu in scriptis post exactum examen, & non aliter conferendo majoris partis Discretorii illius Seminarii in quo moram trahat examinandus: at prefato consensu interveniente, Superior Generalis suas literas statim expedire tenebitur, ne Seminaria ob ejus culpabilem moram, operariis necessariis privata remaneant, sed conserventur. Si aliquando contingat, quod aliqui Religiosus, qui officio Discretoris Generalis, Commissarii Generalis Curie, Procuratoris Generalis Ordinis, Commissarii Generalis Familie, Ministri Generalis, seu Vicarii, aut Vice-Commissarii Generalis functus fuerit, ad aliquod ex d. Seminariis, seu Collegiis transeat, & ibi Missionum exercitio vacare desideret statim a Guardiano, & Discretis recipiatur; cæterum ne propria Provincia, aut Ultramontana familia, seu totus Ordo viris in Gubernio adeo expertis omnino privetur, dictus Pater, etiam si in Collegio, seu Seminario de Familia vivat, suffragia, subrogationes, præminentias, & privilegia sibi tam in propria Provincia, quam in Familia Ultramontana, & Ordine toto juxta statuta debita non amittat, illisque eo modo frui poterit, ac si a propria Provincia non exivisset; sic enim Missionum exercitium Viris magnæ auctoritatis, & experientie honorabitur, quin aliquod detrimentum in eorum defectu, seu separatione Religio patiatur.

§.7. Et quia dum decori Primi Ordinis S.P.N. Francisci, ac solatio, & spiritualibus indigentis Secundi per presentes literas contulimus, Tertii Ordinis de Poenitentia eidem Sancto Fundatori valde amabilis oblivisci non debemus, ut prefatus de Poenitentia Venerabilis Ordo a S.P.N. Francisco pro Personis utriusque sexus in sæculo viventibus institutus, & a sel. rec. Clemente VII., ac Paulo III., in tres status sub una, eademque Tertii Ordinis appellatione, atque eorundem privilegiorum, gratiarum, concess-

De Solicitationibus Tertii Ordinis.

cessionum, Indulgentiarum, & favorum communicatione, ac solum sub diversis Statutis secundum cujuslibet status exigentiam, divisus, magis in dies augeatur, & illi Sancti, qui ut ab eodem Paulo in suo Brevi Trium Statuum incipiente refertur pro Sanctis dicti Ordinis recententur, sequacibus in Indiaram, & totius Orbis Christiani partibus non careant, ac ut exemplo Personarum sub regula prefati Ordinis viventium fidelium mores reformentur, virtute Constitutionum Apostolicarum a Sanctitate Alexandri VIII. in quibusdam literis *Exponi Nobis* incipientibus die 28. Julii 1657. datis approbatarum, quas prædictus Pontifex una cum Ordinis Statutis observari præcepit, prædictos Missionum Commissarios, & Seminariorum Guardianos, ac alios Missionarios ab ipsis destinandos augmenti dicti Ordinis sollicitatores instituit, & eisque recipiendi fideles ad hunc Ordinem Tertium, illiusque professionem, & exactissimam Regulam juxta præmissa Statuta, ac Ordinis Constitutiones in speculo Seraphico contentas, & explicatas, sequelam, & observantiam, omnimodam facultatem impartitur; ipsaque utriusque sexus personæ ad statum sibi in dicto Ordine Tertio correspondentem sub forma præmissa admittit cunctis gratis, Indulgentiis, & Concessionibus d. Ordinis Tertio a Sancta Sede, ut prefertur factis, & elargitis æque frui poterunt, ac illis personæ aliæ dicti Ordinis uti, ac potiri valent, & consueverunt. Ulterius tam ipsius Tertii Ordinis, quam alius utriusque sexus nostre obedientie, seu directioni subiectis Personis intra, & extra Seminaria prefata degentibus in Domino suademus, ut via Crucis gressus, & devotam illorum gressuum meditationem, more solito, frequentent, atque ante, vel post cujuslibet meditationis moralem consuetæ Sanctissimi Sacramenti Stationis orationes recitent, ut Indulgentias, quæ a Sancta Sede revocate non fuerint, media hac diligentiarum commutatione, juxta Summorum Pontificum concessionem secure lucrari valeant, & possint.

Admonitio.

§.8. Postremo omnibus Missionum Commissariis, ac Collegiorum Fratribus tam Subditis, quam Superioribus stricte injungimus, ut in omnibus se Dei Ministros, Discipulorum Domini Sæclatores, observantia Sanctæ Alumnos, Sanctorum Ordinis imitatores, & S.P.N. Francisci eximii ardoris filios perenniter ostendant, & usui pauperum rerum indispensabiliter mancipent, utque illorum librorum usu sint contenti, quos secum in Missiones portare necessarium, & inevitabile judicaverint, si autem alios a benefactoribus receperint, eos Bibliothecis Collegiorum statim donent, imo ad hunc tantum finem donationem prædictam acceptare poterunt: Et si contingat, quod opera alicujus Missionarii benefactorum elemosynis typis dentur, Religiosis, qui eas (ut licet) medio Syndico, & de licentia Superiorum, pro hac necessitate determinata præstanda, perceperit, & imprensionis indigentis applicaverit, nequam sibi exemplarium reparationem, & librorum donationem reservet, sed id de illis fiat, quod Discretorio Collegii utilius, ac religiosius apparuerit, semper tamen benefactores, & amici spirituales præferantur, qui digni ab Authore, seu sollicitatore Impressionis declarati fuerint.

§.9. Et ne presentes literæ ad maturæ deter-

minationis ob aliquos, sive auctoritatis ad discernendum in perpetuum, sive alterius rationis defectus necessaria firmitate careant, earundem tenore, facultatem procurandi tam apud Eminentiss. D. Nostri Protectorem, quam apud S. Sedem necessarias confirmationes, & roborationes opportunas, ac perpetuam manutentionem P. Francisco Diaz a S. Bonaventura hujus Curie Commissario Generali plenarie impertitur, ipsique dictarum erectionum promotionem, & Missionum negocia in hac Curia tractanda, cum facultatibus necessariis committimus, & licentiam ad postulandas in Sacra Congregatione de Propaganda fide Missionum pro memoratis Commissariis Præfecturas, & omnia illa agenda, quæ pro tam sancto opere perficiendo necessaria fuerint libenter concedimus, & elargimur. Harumque literarum observantiam omnibus ad quos spectat, cum salutaris obedientie merito commendamus, & ipsis S.P.N. Francisci benedictionem benigne impartimur. Ex hoc nostro Aracelitano Conventu die 11. Maji 1686. Fr. Petrus Marinus Minister Generalis. De M. Rmii Patris Fr. Joseph a Leone Secr. Generalis Ordinis.

Facultates Commissarii Gen. Ultram.

§.10. Et subinde Ven. Fr. Noster Alderanus Episcopus Portuensis. S.R.E. Card. Cybo nuncupatus, Ordinis prefati apud nos, & Sedem Apostolicam Protector dictas patentes literas, earumque præinsertam dispositionem approbavit, & confirmavit per suum Decretum tenoris sequentis, vlt. *Alderanus Episcopus Portuensis S. R. E. Card. Cybo Seraphici Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector &c. retroscriptas literas patentes P. Ministri Generalis, earumque præinsertam dispositionem tenore presentium approbamus, & confirmamus, suumque effectum sortiri precipimus, & mandamus sub penis in Statutis generalibus contra Rebellis præscriptis. Romæ 12. Maji 1686. A Card. Cybo Protector Jo. Baptista Rusca &c.*

Decretum Card. Protectoris.

§.11. Cum autem sicut eadem expositio sub-jungebat, prefatus Franciscus Commissarius Generalis præmissa, quo firmiter subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostre patrocinio communiti plurimum desideret: nos ipsius Francisci Commissarii Generalis votis hac in re quantum cum D. possumus, benigne annuentes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas prefati Petri Marini Ministri Generalis patentes literas a memorato Alderano Episcopo Cardinale, & Protectore approbatas, & confirmatas, ut prefertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intertulerint, supplemus.

Preces Com. militari Gen.

Confirmatio rectoris Decretorum.

§.12. Decernentes easdem presentes, & præinsertas patentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis,

Clausula.

Statutorum præscriptum; devòte exequantur, pro certo sperantes, quod sicut in labore eos imitati fuerint, ita & in præmio eis sociabuntur, per eandemque obedientiam, ac sub poenis in memoratis Statutis a Sancta Sede approbatis contentis omnibus nostri Ordinis Fratribus cuiuscumque gradus, conditionis, & reformationis sint, præcipimus, ut sub nullo prætextu, specie aut colore, ac sub nulla forma dictos Fratres a te ut præfertur, selectos, & admissos, detineant, retrahant, seu impediunt, sed potius eos statim licentent, & in Seminaria abire permittant, pro quo tam euntibus, quam permittentibus, suadentibus, aut cooperantibus Sancti Patris nostri benedictionem libentissime ex nunc, & pro tunc impartimur. Tuam tamen conscientiam oneramus, ad hoc, ut sollicitam curam adhibeas, ne Religiosi incapaces, parum idonei, vel in moribus apud suas Provincias male audientes ad tam sanctum opus assumantur, sic enim animarum saluti consuletur, & Fidelibus, ac Infidelibus scandalorum occasio non ministrabitur. Et ne præfati Fratres a te selecti dum tecum in itinere, ac extra Collegia Missionariorum in exercitio Missionum morati fuerint, absque Pastore remaneant, tibi præcipimus, ut eis præfatis, illisque per obedientiam injungimus, ut tibi tanquam suo vero, ac legitimo Prælo delegato in omnibus, & per omnia, ac eo modo, quo Nobis obtemperarent, si præfates essemus, pareant, & obediant. Præterea tibi facultatem transmittendi in proprias Provincias Religiosos illos tam receptos, & in aliquo Collegio nondum incorporatos, quos inhabiles, vel minus idoneos ad Missionum munus peragendum recognoveris, & recipiendi alios loco illorum, præmemoratis Statutis inhærendo, & eorum observantiam commendando plenarie impartimur. Et si aliquis e sociis tuis, vel e Missionariis Missionum exercitio vacantibus in infirmitatem extra Collegium ceciderit, ac in aliquo ex Conventibus nostræ obedientiæ subiectis demorari contigerit, prædicti Conventus Superior, ac ceteri Religiosi illum usque ad perfectam valetudinem curare, & ei juxta regulam inservire omnino sint adstricti.

De Delegato
Subdelegatis,
& aliis.

§.4. Insuper tibi permittimus, quod si propter magnam distantiam, aut aliquam aliam causam ad aliquas ex prælibatis Ultramontanis, & Indianis Provinciis personaliter ire non poteris, auctoritatem ad omnia illa peragenda, quæ immediate faceres, si præfentialiter adesses, alicui, vel aliquibus e Sociis tuis, aut alteri e nostri Ordinis Missionariis cum superioritate, & facultatibus tibi in præfatis literis concessis in omnibus, & per omnia subdelegare, ac communicare valeas: ille autem, vel illi alteri subdelegare nullatenus poterunt. Quo vero ad facultates volumus, & tenore præsentium concedimus, quod tu, & Fratres prædicti, qui ad præfatum subdelegationem in præmemoratis Hispaniæ, & Indiarum Provinciis assumpti fuerint, eadem absolvendi, dispensandi, commutandi &c. auctoritate, & facultate super Fratres, Moniales, & Sæculares in foro conscientie gaudeant, qua Minister Generalis, si ibi esset, uti, ac frui valeret: utque prædictæ auctoritates, & facultates effectu non careant, omnibus, & singulis utriusque sexus personis in præfatis Provinciis obedientiæ nostræ subiectis, cuiuscumque

gradus, dignitatis, ac superioritatis sint per sanctam obedientiam, ac sub poena majoris excommunicationis ipso facto incurrenda, necnon privationis vocis activæ, & passivæ per triennium præcipimus, & mandamus, ut se, & Socios tuos sub forma prædicta subdelegatos tuis desideris cooperantes in suis locis, Conventibus, Capellis, Oratoriis, & Ecclesiis, quoties pro privata, secreta, ac fraternali collatione, vel pro publica a vobis faciendâ prædicatione, confessionibusque de licentia Ordinariorum audiendis, & quolibet vestrum requisiti fuerint, benigne, & charitative, ac sine ulla repugnantia recipiant: Et si pro alicujus Monialis infirmæ, seu in articulo mortis constitutæ Sacramentali solatio, aut ad moriendum in Domino Religiosa assistentia in aliquo Monasterio ingredi necessarium fuerit, supradicta Jurisdicção Spiritualis, etiam pro his casibus concessa, ac præfata intelligatur. Quando vero ad aliquod ex Missionariorum Seminariis, seu Collegiis in Indiarum, & Ultramontanæ familiæ partibus hucusque erectis, & in posterum erigendis, seu fundandis accesseris, ac dum in illo cum Sociis præfatis moratus fueris, seu ipsi Socii subdelegati inibi separatum, moram trahant, sola auctoritate, & facultatibus ad Sacramentale forum spectantibus vos frui posse decernimus, & omni alia Jurisdicção alterius Prælaturæ titulo non obtenta, spoliatos declaramus; Ex hoc tamen effectum literarum patentium, & commissioinum, quas antea dederis, non suspendimus, imo illum fortiori peroptamus, & sub poenis prædictis fricte præcipimus, tibi, ac Sociis tuis, cæterisque subdelegatis simul injungentes, ut licet de familia dicti Collegii non sis, illius Jurisdicção juxta præscriptum prædictorum Statutorum a S. Sede, ut præfertur approbatorum in omnibus, quæ ad Hospites, & Moratores respective spectare dignoscuntur, inviolabiliter pareatis, & obedias: Idque ipsum in aliis Ordinis Conventibus insignum reverentiæ faciatis, quando in damnum exercitii Missionum non vergat, seu cum illo incompatible fuerit. Cæterum quando e Seminario, seu Collegio, in quo de familia, seu hospes fueris exire decreveris, Socios, ac Missionarios, quos ad præfatum Missionum munus in illis partibus Infidelium, in quas eos necessarios judicaveris, & magis idoneos credideris, spontanea illorum voluntate ad id requisita procedente, de consilio Discretorii Seminarii prædicti seligere; ac tecum ferre licite valebis. Si autem Guardianus cum majori parte Discretorii tibi, quoad hoc contradixerint, Superiorem Generalem, sub cujus Jurisdicção præfatum Seminarium fuerit, certiores facies, ac habito illius consensu, & non aliter, nisi prius ad id legitimam obtinueris delegationem, Guardianus, & Discretori tuis votis acquiescere teneantur, etenim nulla ratio suadet, quod ille, qui Commissarius Missionum fuerit, electionem operariorum juxta locorum, & Terrarum Infidelium necessitatem facere non possit. Post præfatum exitum vero, & quando per prædictos Hispaniæ, & Indiarum Provincias de novo circumveas, vel quoties, ut supradictum est, alios Fratres ad quærendum alios Missionarios, seu aliqua Collegia Missionum erigenda mittas, aut personaliter eas, te, & dictos Fratres memorata superioritate, & facultatibus supradictis uti, ac frui posse, æque,

ac ut

ac ut supra stabilitum manet, sancimus, & declaramus. Eisdemque vos, & omnes alios nostri Ordinis Concionatores, & Confessarios, in præfatis Missionum Collegiis tam erectis, quam erigendis incorporatos, gaudere debere decernimus, Sancto Missionum operi, ac laudabili muneri ipsos in Terris tam Fidelium, quam Infidelium vacare, seu in præfatis Collegiis applicatos esse contigerit. Nullusque memoratorum Collegiorum Guardianus sub aliquo prætextu tuum exitum e Conventu, seu Collegio, aut egressum e loco, in quo Collegium fuerit, impedire præsumat, nec Socium gratum a te, tenore præsentium eligendum, & quoties opportunum fuerit mutandum, in aliis exercitiis occupare audeat; Sed statim ac ab ipso benedictionem petas, te cum prædicto Socio licentiarum teneatur, ut sic tuum munus tam in Terris Fidelium, quam Infidelium, & in omni eventu, ac necessitate facilius, & convenientius exequi valeas; Si enim Fratres, qui Terræ Sanctæ, ac quæstuationi pro illa applicati sunt, hac independentia a Superioribus locorum fruuntur, illa potiori jure, Commissarius Missionum Infidelium conversioni, ac Animarum lucro totis viribus deditus frui, potiri, & gaudere debet.

De Seminariis
erigendis.

§.5. Præterea, ut melius Infidelium conversioni, & omnium Animarum saluti salubrius in prædictis Ultramontanæ Familiæ, & Indiarum Provinciis pro nunc, & in posterum provideatur, volumus, & tenore præsentium sancimus, ut in qualibet ex dictis Provinciis, ubi aliquod Seminarium, seu Collegium Missionariorum nostri Ordinis auctoritate Sacre Congregationis de Propaganda fide non fuerit erectum, aut approbatum, nec erigi, aut fundari permittatur in futurum, unus ex Conventibus jam fundatis in Collegium, & Seminarium pro Missionariis nostri Ordinis educandis, erigatur, ac eo modo, & sub illa forma dicta Collegia in dictis Provinciis jam erecta, & in posterum erigenda gubernari, quoad omnia, quæ dictæ Sacre Congregationis auctoritatem non respiciunt, semper teneantur, sub qua in Statutis prædictis a Sanctitate D. Nostri præfata die 7. Maji approbatis regi, ac gubernari præcipimus, prædicti autem Conventus ad tam laudabilem finem destinandi de numero Recollectorum esse possint, & debeant, si aliqua ineluctabilis ratio aliud non suadeat, quod judicio, & arbitrio Superiorum Generalium illarum partium, qui de præfatis sunt, & pro tempore fuerint committere censuimus, eisdem sub S.P.N. Francisci indignatione, & poenis ab Eminentissimo Protectore, & ejus Successoribus pro suo arbitrio infligendis simul præcipientes, ut quando a te, vel ab eo alio Religioso a te destinato, requisiti fuerint, Conventum ad dictam Missionariorum educationem in qualibet Provincia assignent, & ultra quatuor menses a die requisitionis numerandos, dictam assignationem protrahere, seu suspendere non præsumant, nec audeant; & si secus fecerint illius S. P. N. Francisci sententiæ memores sint, in qua suæ, & totius celestis Curie maledictionis poenam illis imponit, qui confundunt, ac destruant, quod Altissimus per Sanctos Fratres hujus Ordinis edificavit, & edificare non cessat. Te autem in Domino exhortamur, ut per te ipsum, alioque ad id idoneos Missionarios, seu probos, ac Sanctitate morum pollentes Religiosos a te sobrie eligendos, præfatis erectio-

nibus, tam in Hispaniæ, quam Indiarum omnium Regi Catholico subiectarum partibus ardentem invigiles, illarumque executioni, promotioni, & stabilimento sedulo vaces, atque Deo, & Ordini nostro in opere adeo Sancto inservire nunquam cesses. Ad quod te, & Socios tuos, ac omnes alios Religiosos a te destinandos, qui prælibatis erectionibus operam sponte dederint, Superioribus generalibus, & particularibus illarum Provinciarum, in quibus memoratæ erectiones faciendæ sint, enixe commendamus, earumdemque Provinciarum consensum, quatenus opus sit, vestigiis nostri prædecessoris inherentes, qui illum pro erectionibus tempore sui generalatus factis, & dispositis supplevit, per presentes pro nunc, & in posterum auctoritate Ministri Generalis, quam fungimur juridice, ac legitime supplemus, & ab illis peti, & expectari non debere declaramus. Insuperque te, ac dictos Fratres Principibus Christianis, præcipue Regi Catholico, ejusdemque Majestatis Consiliariis submisisse, ac reverenter commendamus, sperantes, quod in Tribunali tantæ pietatis, nihil utilius, ac magis expediens creditur, quam hoc inceptum ad finem Regiæ protectione perducere, ut tot bene instructis ac educatis operariis existentibus, aditus, & ingressus in Indiarum, aliorumque Infidelium partes, illis tantum conferatur, & quærentibus, quæ sua sunt (quod Deus avertat), & non Jesu Christi, omnino denegetur. Postquam vero septem Seminaria sub forma prædicta erecta fuerint, ac Missionibus in Hispaniæ Provinciis applicata reperiantur, harum vigore sancimus, quod transitus in Indiarum Missiones omnibus Religiosis Provinciarum Hispaniæ, qui prius per duos annos, vel aliud spatium a nostro Indiarum Commissario generali Matrivi existente assignandum, augendum, vel minuendum, in aliquo ex prædictis Seminariis, seu Collegiis suæ religionis, idoneitatis, ac vocationis testimonium, & indicia non dederint, accedente consensu, & placitis necessariis omnino interdicitur: hac enim providentia Provinciarum in Indiis existentium reformationi, si illa indigent, consuletur, & Fidelium tam in illis, quam Hispaniæ partibus ædificationi, Infidelium conversioni, omnium Animarum saluti, & nostræ regulæ observantiæ puriori, ac totius Ecclesiæ decori maximopere inservietur; & tot Seminariorum numerus in Hispaniæ Provinciis superfluous, aut sine fine Deo gratissimo non reputabitur.

De Delegatis,
Commissariis,
& aliis.

§.6. Cæterum quia tui corporis vires ad adeo immensum laborem non sufficient, ideo præsentium tenore decernimus, quod te cum P. N. Francisco Salmezone Seminarii de Sahagura erectore, ac zelantissimo per totam Hispaniam Missionario Concionatore fraternaliter conjungas, teque præfatum P. Salmezonem, Commissarios nostros delegatos ad dictarum erectionum effectum consequendum, cum omnimoda independentia unius in dimidia parte Provinciarum Hispaniæ, ab alio in altera dimidia juxta repartitionem inter vos prius concordandam, iustitimus, & pronunciamus, ac vobis, & Sociis vestris, aliisque probis Religiosis, qui de consensu vestro prædictis erectionibus operam dare voluerint, eorum curam, & sollicitudinem enixe commendamus. Et ne prædictus Pater Salmezon, ejusque Socii, ac alii Fratres, qui cum in opera adeo sancta sequi voluerint, debita auctori-

illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in premissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d.Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus autem, ut eorundem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostense.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XXVIII. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXXI.

Prohibetur Monachos Congregationis Fulienfis ad aliam Religionem transire sine Superiorum licentia.

Constitutiones hic laudatae sunt Sixti V. Constit. ed. 1586., Maji 5. P. 2. Constit. ed. 1587. Nov. 14. P. 3. Clem. VIII. Constit. ed. 1592. Septem. 4. P. 1. Constit. ed. 1599. Febr. 9. P. 8. Constit. ed. 1604. Mar. 17. P. 13. Pauli V. Constit. ed. 1606. Jul. 9. P. 2. Constit. ed. 1606. Oct. 10. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam

Species facti

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Congregationis Beatae Mariae Fulienfis Ord. Cisterciensis, quod dudum fe. rec. Sixtus V. Clemens VIII., & Paulus V. Romani Pontifices Praedecessores nostri dictam Congregationem Fuliensem, quae in Regno Galliae stabilita, & per Galliam, & Italiam plurimum fuit dilatata, approbaverunt, & confirmaverunt, variisque gratis, & privilegiis exornarunt, illo in primis, quo a praefatis Clemente, & Paulo Praedecessoribus in virtute sanctae obedientiae prohibetur omnibus hujus Congregationis Monachis ne ad Ordinem Cisterciensis transire, alioque privilegio Congregationis Monachorum S. Bernardi in Hispania concessa, & Fulienfis Monachis per Sixtum, & Clementem Praedecessores praedictos communicato

Dicit prohibere a Clem. VIII., & Paulo V. in causa, quae fuit.

quo dictis Monachis prohibetur sub excommunicationis latae Sententiae poena, ne sine Superioris Generalis petita, & non obtenta licentia, e Monasterio exire possint, etiam si ad quemcumque alium Ordinem, vel locum, seu quodcumque aliud Monasterium ejusdem, vel alterius cujuscumque Ordinis transire velint. Et licet ab illo tempore divina favente gratia, eadem Congregatio Fulienfis multum profecerit, plurimaeque habeat Monasteria in quibus Monachi cum summa populorum aedificatione Altissimo famulantur in vigiliis, orationibus, abstinentiis, & jejuniis multis, juxta primavum suae Congregationis Institutum; nihilominus quidam ex illa Monachi professi, quo spiritu ducti, nescitur, praetextu tamen arctioris vitae ducendae, ad Monasterium Beatae Mariae de la Trappe nuncupat. dicti Ordinis Cisterciensis Sagun. Diocesis, non obtenta suorum Superiorum licentia, se transferre satagunt, & cum effectu se transferunt, sicut de facto, Mense Octobri proxime elapsi ad hoc Beatae Mariae de la Trappe Monasterium dilectus filius Jacobus Mauclere dictus a Sancto Gabriele Monachus expresse professus dictae Congregationis Fulienfis, non obtenta a Superiore Generali licentia, se transtulit, sibi que de presenti perseverat, non obstante sui Superioris Generalis Mandato, quo ei sub obedientiae praecipio injunctum fuit, ut quamprimum ad suae stabilitatis Monasterium rediret: quod quidem in grave Congregationis sit praedictum, & aliorum scandalum, cum exinde fartivae egressiones, devastationes, seu obedientiae neglectus, & in regulari proposito instabilitas maxime possint exoriri. Quare praefatus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis de opportuno remedio providere, & consequenter, quod Monachi dictae Congregationis Fulienfis expresse professi ad quemcumque alium Ordinem, etiam Carthusianorum, & praesertim ad dictum Monasterium Beatae Mariae de la Trappe Ordinis Cisterciensis, animo se se ibidem associandi, seu incorporandi sine expressa Superioris Generalis dictae Congregationis licentia nullo modo transire possint, sub poena excommunicationis latae sententiae tam pro receptis, quam pro recipientibus, declarare, & statuere, ac specialiter, ut praefatus Jacobus Mauclere dictus a S. Gabriele ad redeundum ad propriam Congregationem, in qua a duobus vix annis aetatis suae circiter decimo septimo anno professionem, emisit regularem per censuras Ecclesiasticas compellatur, ordinare de benignitate Apostolica dignaremur.

Quorundam inobedientia.

Proces Procuratoris Gen. pro opportuno remedio.

Prohibitio praedicta ad instar illius Monachorum S. Mauri.

§.1. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, attentis narratis petitis, prohibitionem juxta formam literarum Apostolicarum super consimili negotio pro Congregatione S. Mauri Monachorum Ordinis S. Benedicti,

eti, alias in simili forma Brevis expeditarum, praefatae Congregationi Fulienfi auctoritate, Apostolica tenore presentium concedimus: praefatum vero Jacobum Mauclere ad redeundum ad primum Monasterium ejusdem Congregationis Fulienfis per censuras Ecclesiasticas compellendum esse, eadem auctoritate decernimus, & ordinamus.

Clavula.

§.2. Decernentes easdem presentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus, & singulis illis, quae in praefatis literis ad favorem dictae Congregationis S. Mauri emanatis concessa sunt non obstante, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut eorundem presentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die V. Augusti MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

CLXXII.

Det. 17. Aug. 1686. An. 10.

Confirmantur quaedam Decreta Capituli Intermedii Fratrum B. Jo. Dei Regnorum Hispaniae, & Indiarum.

Extat revocatio cujusdam Decr. Capituli Urb. VIII. Constit. ed. 1628. Apr. 18. P. 5., & Alex. VIII. Constit. ed. 1690. Octob. 7. P. 1. confirmatio Decreti Card. Protector. de Sede Generalis, & Convocatione Capituli.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apostolicae servitutis munere peculiarem Christifidelium, qui e fluctibus Saeculi in portum vitae Religiosae confugerunt, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagunt, sollicitudinem gerentes, illis, quae pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici munimur, cum id a nobis petitur, libenter adjungimus firmitatem.

Decreta praedicta in Capitulo Intermedio an. 1683. edica.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Emmanuel de Herrera Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beati Joannis Dei Regnorum Hispaniae, & Indiarum, quod cum per Constitutiones dicti Ordinis a se record.

Urbano PP. VIII. Praedecessore nostro confirmatas Cap. CII. Capitulis Generalibus, & intermediis ipsius Ordinis Constitutiones ipsas mutandi, vel declarandi, novisque etiam adjungendi, prout recti gubernii ratio exegerit, facultas tribuatur: Ideo in Capitulo intermedio Ordinis praedicti, quod die 3. Maji 1683. celebratum fuit pro felici, prosperoque Ordinis hujusmodi regimine, & gubernio facta fuerunt nonnulla acta, & Decreta, tenoris qui sequitur, videlicet: Acta, & Decreta, quae Religio B. Joannis Dei Regnorum Hispaniae, & Indiarum fecit, & ordinavit ad melius ejus regimen in Capitulo intermedio celebrato die 3. Maji praesentis anni 1683. in Hospitali Beatae Virginis Amoris Dei Curiae Matriten. videlicet.

I.

In primis quia dicta Religio habet Atrium, & Arcam trium Clavium, quae sunt in potestate P. Generalis, & suorum duorum Assistentium ubi apponuntur, & conservantur omnes quantitates pecuniarum, quae acquiruntur pro Canonizatione N. Patris Beati Joannis Dei dictae Religionis Fundatoris, & aliorum Servorum Dei, qui fuerunt in ea Religione, ac etiam legitima, & spolia Religiosorum cum quantitatibus, quas Provinciae Indiarum mittunt in Hispaniam ad lites, & negocia, sicuti ad alia, quae dictae Religioni opus est in Curia Romana, & in dictis Hispaniarum Regnis in diversis Audientis, & Tribunalibus, & licet in praedictis semper habitata fuerit bona cura, & ratio, ipsam reddendo PP. Generales in fine eorum officii successoribus suis, tamen quia super hoc nulla adest Constitutio, nec ordinatio, quae aliquid super hoc disponat, quae per se introducta est, cujus respectu posset deficere cum tempore ejus perseverantia, & ut firma remaneat, & nihil possit innovari in praedictum tam utilis, & laudabilis consuetudinis ordinatur. Atrium, & Arcam trium Clavium perpetuo conservari, in forma, quae usque ad praesens fuerunt conservata, nempe quod praedictae claves diversae sint, nec nisi omnibus simul junctis Arca hujusmodi depositorum aperiri possit; Unaque ex eisdem clavibus a P. Generali, reliquae a singulis Assistentibus retineantur, habeatque dictus P. Generalis librum rationum de receptis, & expensis, & in fine sui officii rationem reddat successori suo, & novis ejus Assistentibus de praeteritis receptis, & expensis factis in tempore sui officii, sicut semper fuit observatum, & relatum remanet: Et casu, quo fraus, vel dolus in custodia, & administratione, atque erogatione dd. pecuniarum detegatur; delinquentes male versantes poenis privationis vocis activae, & passivae subjaceant, & ab eorum officii respective suspensi remaneant, & ipse Pater Generalis privatus, destitutus remaneat omnibus privilegiis, & praerogativis ex Generalibus quomodolibet competentibus, nec a quocumque nisi a S. Sede Apostolica rehabilitari, & absolvi possint.

De Atrio, & Arca pecuniarum.

II.

Quod ultra expressum in Capitulo 68. nostrarum Constitutionum ordinatur, quod Superiores in eorum Monasteriis habere debeant libros bonorum, & reddituum, & expensarum in Archivio, & Arca trium Clavium, absque eo, quod possint amoveri ad alium effectum, nisi ad calculandum introitus, & scribendum

De libris accepti, & expensi, necnon Manualibus dispensatoriis.

E e e

re

recepta, & expensa quolibet die facien. cum assistentia Consiliorum ordinarur, quod omne id, quod Dispensator afferet expensarum causa, recipiatur, & scribatur in libris, & in eadem forma, & specie describatur, qua dictus Dispensator afferet absque ulla permutatione, & quod conserventur libri manuales dictorum Dispensatorum, ut quando evenerit casus visitationis possint videri, & comprobari eorumdem listarum cum illis dd. librorum, & quod Superiores nihil possint percipere, nec impendere manualiter, sed dd. expensa, & necessaria sint sub onere Procuratorum, & Dispensatorum. Prædicta ordinantur in virtute Sobeditentia, & poena privationis officii, & activæ, & passivæ vocis.

III.

Quia Cap. 39. nostrarum Constitutionum, ordinat, & mandat officia Priorum duratura esse tantum spatio trium annorum, & his elapsis non posse iterum eligi, & confirmari in d. officio Prioratus, illas Personas, quæ jam fuerunt Priores tam in eo Hospitali, ubi exercuerunt, quam in quovis alio, nisi elapsis tribus annis vacationis sui muneris, & quia sunt multi anni, quod dicta Religio indiget Personis idoneis pro dictis officiis, & ad deveniendum ad novam electionem opus fuit in pluribus præteritis Capitulis, recurrere ad Sanctam Sedem Apostolicam, & supplicare SS. D. N. pro d. Constitutionis dispensatione, qua auctoritate denuo electi fuerunt in dd. Capitulis, & quia quotidie magis apparet Personarum defectus ob multorum Religiosorum mortem, & quia defecerunt Seniores triginta annorum citra ob continuam assistentiam habitam in infirmitatibus pestis, quibus Regnum Hispanie laboravit spatio octo annorum, in quibus obierunt quamplures Religiosi, & cum sint ceteri remanentes Juvenes, & absque experientia, & competente ætate ad gubernandum, qua de causa cum fuerit facta experientia aliquorum honorando eos in dictis officiis opus fuit eos ab illis privare, ob eorum malum regimen, & administrationem habitam remanentibus prædictis in magno præjudicio, & damno Cœnobiorum, & Hospitalium, quod non accidisset si possent denuo eligi, & confirmari, illi qui sunt capaces, & experti in dicto regimine: Quapropter ordinatur, ut in posterum possint iterum eligi, & confirmari a Capitulo Generali, vel intermedio in dd. muneribus Prioratus omnes illæ personæ, quæ dignæ videantur dicto Capitulo, in aliis tamen Hospitalibus, exclusis illis, in quibus antecedenter, & immediate Prioratus munere functi sunt ad ipsius Capituli arbitrium, & per decennium a die confirmationis proximum tantum.

IV.

Quod Superior non habens aulam pro infirmaria cum pleno numero lectorum secundum fundationem, vel possibilitatem Hospitalis eum suppellectilibus necessariis condecorata ad commoditatem, & curationem Pauperum Infirmorum, privetur voce activa, & passiva, & ille qui ob urgentem necessitatem Hospitali extra sportaverit aliquod, vel aliqua lecta, fiat cum ordinatione, & expresso consensu Patris Generalis, qui consensus dari debeat consideratis prius motivis, & indigentia, quæ ad id acciderit & pro majori prædictorum observantia, debeat in singulis Capitulis tam generalibus, quam in

De Priorum confirmatio- ne.

De Valetudi- nario.

terminis determinari numerus lectorum ad proportionem reddituum singulorum Hospitalium, quorum Priores semper debeant esse parati ad recipiendos Infirmos pro numero dictorum lectorum sub poenis supra expressis.

V.

Quod nulli Superiorum liceat, nec permit- tat Subditis suis ire ad petendum elemosynas extra territorium, vel Jurisdictionem sui Hospitalis in præjudicium aliorum ipsius Ordinis, sub poena privationis officii, & activæ, & passivæ vocis per quatuor annos, tam Superioribus, qui dictam licentiam concesserint, quam Subditis, qui sub dicta permissione petierint dictas elemosynas.

VI.

Quod dd. PP. Superiores non possint abesse a residentia, & regimine suorum Hospitalium, nisi spatio quatuor dierum, & hoc concurrente legitima causa, & si opus fuerit ultra prædictum tempus a Prioratu abesse, id fieri nequeat absque expressa licentia Patris Generalis, vel Provincialis ejusdem Provinciae sub poena privationis officii pro prima vice ad annum, & in casu reincidentia pro toto tempore ejus officii remanente.

VII.

Quia ad receptionem Novitiorum non sunt Domus Novitiatu præscriptæ in dictis Constitutionibus accipiendos in omnibus d. Religionibus, & quia illi, qui aluntur in parvis Monasteriis, non habent eam perfectam educationem quæ requiritur, sicuti etiam cum sit eorum parvum Hospitium non remanent bene edocti in eorum exercitio, & postea ipsi transeundo ad alia majora Monasteria recognitum fuit eos ingredi cum difficultate in dicto exercitio bonorum Ministrorum erga Infirmos: Ad evitandum igitur hoc inconveniens imposterum deputantur, & eliguntur Monasteria, & Domus Novitiatu in Provincia Batica scilicet Civitatum Granatæ, Hispalis, Cordubæ, Jajen, & in Provincia Castellæ Monasteria Matriiti, Vallisoleti, Medina de Rio Seco, & Murfæ, & in Lusitana Provincia Monasteria Lisbonæ, & Jelusæ, in quibus tamen, & non in aliis præter nominatis dictarum, Provinciarum dentur, nec dari debeant, nec admitti dicti Novitii, ad quorum educationem, & doctrinam deputentur, & assignentur Magistris, virtute, & timore Dei decorati, bonæ vitæ, & famæ, quæ nominatio dd. Magistrorum, debeat fieri a Patre Generali literis suis patentibus pro tempore sibi placito permanente in ejus arbitrio potestate permutandi, & nominandi alios quancumque illi videatur conveniens, ad quod Superior cujuslibet Monasterii, ipso facto suæ acceptæ possessionis, teneatur transmittere dicto P. Generali listam omnium illorum Religiosorum, quos habuerit Conventuales in ejus Monasterio, ut illorum unus eligatur, qui recognitus fuerit convenientior ad d. exercitium, & cum non inveniatur habilis in eo Monasterio, nominabit alium idoneum sibi beneficium, ad quem effectum permutabitur ex Monasterio suæ residentia, & mittetur ad locum destinatum pro exercitio dicti officii.

VIII.

Quia multa, & gravia inconvenientia recognita fuerunt ex perceptione, & receptione ad habitus in dicta Religione aliquorum Religiosorum,

De elemosynis.

De Superiori sede.

De Domibus Novitiatu.

De receptio- ne Religio- forum aliorum Ordinum.

rum aliarum Religionum, qui variis modis fuerunt causa gravissimarum litium, & inconvenientium excitando d. nostræ Religioni inconvenientia irreparabilis damni, quæ multis ab hinc annis passa fuit, ad evitandum similia inconvenientia, ordinatur, & mandatur, quod in posterum non possint admitti, nec admittantur ulli Religiosi, qui fuerint, vel actualiter sint alterius cujuslibet Religionis nulla de causa, titulo, vel ratione, quæ ad eorum admissionem adduci possent, nisi ex justis, & rationabilibus causis referendis E. mo, & R. mo D. no Card. Protectori, ab eoque approbandis.

IX.

Quod Religiosi Procuratores Monasteriorum consignare teneantur omnes quantitates pecuniarum eis receptas ex redditibus, & aliis quibusvis effectibus sibi provenientibus, & debitis dictis Monasteriis eadem die d. perceptionis, vel ad summum die sequenti absque ulla retentione penes se; & casu, quo necesse sit conservare, vel retinere aliquam quantitatem propter expensas litium, vel aliarum rerum, fiat Superiorum localium permisso, & quod tales Procuratores nullam possint mutuo tradere pecuniarum quantitatem penes eos existen. nemini ad multum, vel parvum tempus privationis officii poena, & activæ, & passivæ vocis ad quatuor annos, dummodo quantitas mutuata sit supra viginti realia, necnon teneantur iidem, Procuratores adnotare in libro particulari memorias litium, quæ finito officio, vel consignentur Successori, vel relinquuntur in Archivio.

X.

Quod Religiosi, qui migraverint ex uno ad alium locum ad negocia suorum Monasteriorum ad visitandum Parentes, vel consanguineos, vel ad alias quaslibet res admittantur in Monasterio Ordinis, ubi pervenerint, dummodo sit cura licentia suorum Superiorum, & eis concedatur Hospitium, & victus spatio trium dierum, & si plus dd. trium dierum permanserint, solve teneantur pro quolibet die tria realia causa dicti Hospitii, & victus, quam summam Superior, & Hospitalis, a quibus mittuntur teneantur solve dummodo sit ad rem, & negocia talis Monasterii, & qui hac de causa, vel quavis alia non iverint ad edendum, & dormiendum in dd. Monasteriis locorum, ubi perveniunt Superiores eorum faciant eos capi, & in carceribus custodiri, ex quo carcere amoveri non possint absque ordine P. Generalis, vel Provincialis, & Superioribus prohibetur potestas concedendi licentiam suis Religiosis, ut eant in alia loca, ubi non adit Monasterium Ordinis, ultra tempus trium dierum permanente poena transgressoribus imponi debita arbitrio Patris Generalis.

XI.

Quod existente Diffinitorio simul cum P. Generali in Hospitali, ubi inveniatur, tunc quia præferentat totam Religionem habeat locum, præcedentiæ Superiori locali omnibus Diffinitoriis permanentibus immediate post Patrem Generalem secundum majoritatem eorum officiorum, & dictus Superior, qui solum est caput ejus familiaræ habeat locum immediatum dexterae manus post Diffinitorium, tam in Refectorio, quam in aliis publicis, vel privatis locis, in quibus ad-

De Procura- toribus.

De Religiosis extra proprias domus versantibus.

De Superiori primatu.

sit dictus Pater Generalis, & ejus Diffinitorium cum Communitate talis Monasterii, animadvertendo, quod dicto Patri Generali, & ejus Diffinitorio, hac de causa non competit regimen Domus, sed tantum Superiori, & idem erit observandum in Domibus, ubi adfint PP. Provinciales, qui concurrentes in actis Conventualibus, ipsi habebunt primum locum, & præcedentiam, sicut ratione eorum officii attinet, & ad eorum manum dexteram habeat ejus locum Superior Domus, & ad sinistram ejus Secretarius, & post hos Consilarii, & si Pater Provincialis simul fuerit Prior cujusdam Monasterii, habeat locum dexterae manus ejus Secretarius, a sinistra Consilarius Professione antiquior, & absente Patre Generali ab Hospitali, ubi residet cum ejus Diffinitorio, tam occasione visitationis, quam aliquovis prætextu, alii Patres Diffinitorii, qui permanserint debeant abstinere a concursu actorum Communitatis cum dicto Superiori; quoniam absente, Generali, qui est caput, non remanet Corpus Diffinitorii, nec possunt celebrare acta talium, Diffinitorium, & si sponte velint concurrere dd. exercitiis, & actis Conventualibus, eis debeat præcedere dictus Superior localis, sicut caput ejus Communitatis, & idem observatur in absentia Superioris a Consilario antiquiori, cui regimen Domus attinet absque interventu dd. PP. Diffinitorii.

XII.

Quod Patres, qui fuerunt Generales Religionis ultra titulum primorum Discretorum, & prærogativas, quibus fruuntur tam per Constitutiones ejusdem Religionis, quam virtute Brevis fa. me. Pauli V. quia sunt personæ, quæ poterunt, & quavis indigentia judicare, & reddere rationem, & bonas notitias magno cum fundamento rerum Religionis experientia, causa suorum officiorum, & habeant suum votum in omnibus Diffinitoriis, sicut alii Diffinitores, & præcedentiam omnibus Diffinitoriis in loco, ubi adfuerit dictus Pater Generalis, quia si ibi non adfuerit, nulla erit Constitutio vocandi eos ad dicta Diffinitoria, quæ celebrari possint absque eis, sicut absque quolibet alio non presenti, ut declaratum remanet in dictis Constitutionibus.

XIII.

Quod Patres, qui fuerunt Provinciales remaneant cum titulo Patrum Provinciae, & Domuum, in quibus inveniuntur, habeant primum locum post Priorem localem præcedendo Consilariis, & aliis Religiosis, & ex prædictis, non intelligatur eis pertinere regimen, animadvertendo, quod si quovis tempore abfuerit ab Hospitali Procurator, dd. PP. Provinciae remaneant in eadem Sede, & loco, quo titulo gaudebunt absque præjudicio dispositionis Cap. 25. nostrarum Constitutionum, super eos, qui habere debent votum in Capitulo, in quo nihil possint, nec prætendant innovare ex prædictis.

XIV.

Quod PP. Sacerdotes ad SS. Sacramentorum administrationem deputati habeant in quolibet Monasterio primum locum, & præcedentiam, aliis omnibus Religiosis, exceptis Superiore, & Consilariis.

XV.

Quia cap. 37. nostrarum Constitutionum, ordinat, & mandat quod in eventum mortis Generalis renunciationis, vel privationis officii ob-

De Regenera- tibus.

De Exprovin- cialibus.

De Sacerdo- tibus.

De casu, in quo vacaverit Generalatus.